

Bernard Foccroulle

Nascut a Lieja el 1953, des de mitjan anys setanta du a terme una notable carrera d'organista amb un extens repertori que va del Renaixement a la música contemporània. Ha protagonitzat nombroses estrenes mundials i ha enregistrat les grans obres del repertori de l'instrument. Als anys vuitanta va formar part del Ricercar Consort, especialitzat en la música barroca alemanya.

La seva discografia inclou més de 40 CD. Entre els anys 1982 i 1997 va enregistrar per al segell Ricercar la integral per a orgue de J. S. Bach, amb instruments històrics fidelment conservats (premi Diapason d'Or-Arte, atorgat per la revista «Diapason» el desembre de 2009). Des d'aleshores ha dedicat bona part de la seva carrera als compositors de l'Escola de l'Alemanya del Nord, com Scheidemann, Buxtehude, Tunder, Weckmann, Reincken i Bruhns. El 2006 va sortir al mercat el seu enregistrament de la integral per a orgue de Dietrich Buxtehude, distingit amb el Diapason d'Or i el Grand Prix de l'Académie Charles Cros l'any 2007.

Entre les activitats de Foccroulle, destaca la seva combinació de la música amb altres manifestacions artístiques, mitjançant la col·laboració amb el coreògraf i ballarí Salva Sanchis, un programa amb el virtuós de *cornetto* Jean Tubéry i els concerts del cantant i llautista àrab Moneim Adwan. Dels seus projectes actuals, destaca "Llum i foscor", una col·laboració amb la videoartista Lynette Wallworth.

L'any 1992 va assumir la direcció del Théâtre de la Monnaie de Brussel·les, càrrec que va ocupar fins al 2007. L'any 1993 va fundar l'associació Cultura i Democràcia, i l'abril del 2006 va ser nomenat director del Festival d'Ais de Provença.

Com a compositor, ha escrit diverses obres per a orgue i música de cambra, i és també autor del llibre *La naissance de l'individu dans l'art* (Grasset, 2003), juntament amb Roger Legros i Tzvetan Todorov.

Des del 2010, Bernard Foccroulle exerceix de professor d'orgue al Conservatoire Royal de Musique de Brussel·les.

Amb la col·laboració de:

Troba'ns a:

www.palaumusica.cat

DIMECRES, 21 DE GENER DE 2015 — 20.30 h

Orgue al Palau — *Sala de Concerts*

Concert núm. 1

Bernard Foccroulle, orgue

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

Programa

Johann Sebastian Bach (1685-1750)
Fantasia i fuga en Do menor, BWV 537

Toshio Hosokawa (1955)
Cloudscape (2008)

César Franck (1822-1890)
Segon Coral, en Si menor

Jehan Alain (1911-1940)
Fantaisie I

Dues danses a Agni Yavishta

Le jardin suspendu

Litanies

Olivier Messiaen (1908-1992)
Messe de Pentecôte

Les oiseaux et les sources
Le vent de l'esprit

Arvo Pärt (1935)
Trivium (1976)

Felix Mendelssohn (1809-1847)
Sonata per a orgue en Fa menor, op. 65 núm. 1
Allegro
Adagio
Andante recitativo
Allegro assai vivace

Comentari del programa

La *Fantasia i fuga en Do menor* de J. S. Bach explota el contrast entre les formes més lliures (fantasia o preludi) i les més severes (fuga). Aquest magnífic díptic desenvolupa tots els aspectes derivats del caràcter de la tonalitat de Re menor, obscura, punyent i d'una profunda intensitat.

El compositor japonès Toshio Hosokawa es va formar a l'Acadèmia de les Arts de Berlín amb Isang Yun i a la Hochschule de Freiburg amb Klaus Huber. Present en la vida musical japonesa i europea, ha estat distingit amb nombrosos premis i participa en els principals festivals europeus de música contemporània. *Cloudscape* evoca, més que no pas descriu, amb tots els recursos sonors de l'orgue, l'aspecte canviant del cel segons la disposició i els colors dels núvols.

Els *Tres Corals* de César Franck representen el seu testament musical. El terme "coral", lligat a la tradició luterana, és utilitzat com una adaptació "catòlica" més o menys rigorosa del cant pla, adient per a una execució més expressiva, segons el model d'algunes obres organístiques de Liszt. El *Segon Coral, en Si menor* es fonamenta en les variacions sobre un tema obstinat de pasacaille, de quatre seccions de quatre compassos.

Jehan Alain, que morí al camp de batalla prop de Saumur el juny de 1940, ens ha llegat una obra extensa, composta entre els 18 i els 28 anys. Improvisador extraordinari, va fixar sobre el paper intuïcions sempre renovades, fruit d'una fantasia sense límits. Dificil d'etiquetar en una tendència concreta, la seva música reflecteix una profunda vida interior, però sense que hi manquin l'humor, la ironia i un toc de modernitat.

Amb Olivier Messiaen, la música per a orgue s'allibera del gueto on l'havien confinat alguns organistes compositors que empraven massa sovint els tòpics convencionals en l'escriptura per a aquest instrument. Organista que fou a La Trinité de París del 1931 fins a la mort, la seva música reflecteix una fonda espiritualitat, no pas obscura i turmentada, sinó lluminosa i sensorial. El cicle *Messe de la Pentecôte* inclou cinc fragments de notable dificultat tècnica per interpretar durant la celebració de la missa. *Les oiseaux et les sources* és una pàgina poètica inspirada en una frase del Llibre de Daniel ("Fonts d'aigua, beneïu el Senyor; ocells del cel, beneïu el Senyor!"). Pel que fa a *Le vent de l'esprit*, és la tradicional peça de sortida de la missa, brillant i extrovertida.

Arvo Pärt nasqué el 1935 a Estònia, circumstància determinant en la seva evolució musical, per la tradició religiosa d'un país integrat en un Estat radicalment laic. Els seus inicis foren influenciats per la música de Xostakóvitx i el formalisme centreeuropeu. Després seguí la moda del serialisme i se serví de les tècniques del *collage* i d'elements minimalistes. El 1980 s'establí a Viena i l'any següent a Berlín, quan ja cercava una identitat genuïna a partir del cant religiós de la tradició ortodoxa eslava, l'*organum* i l'heterofonia medievals i la polifonia renaixentista. Això marcà un retorn a una música aparentment simple però altament comunicativa, que respon a una inspiració mística i contemplativa. *Trivium* va ser escrita el 1976 i estrenada el mateix any a Tallinn.

El concert conclou amb la *Sonata en Fa menor, op. 65 núm. 1* de Felix Mendelssohn, el romàntic clàssic i artífex del redescobriments de l'obra de J. S. Bach, amb el qual, en aquesta sonata, presenta una certa afinitat de llenguatge, pel tractament fugat i l'ús del coral.

Proper concert

DILLUNS, 13.04.15 — 20.30 h

Hèctor París, orgue

J. S. Bach: *Preludi i fuga, en Si menor, BWV 544*

B. Vivancos: *Lucis creator*

A. Ginastera: *Tocata, villancico y fuga, op. 18*

J. S. Bach / F. Liszt: *Adagio (Sonata per a violí núm. 4, BWV 1017, S. 661)*

R. Wagner / F. Liszt: *Cor de pelegrins (de Tannhäuser), S. 676*

F. Liszt: *Weinen, Klagen, Sorgen, Zagen, S. 673*

